

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

navrhovatelů: **a) D. M.,**
bytem X,

b) S. o. N.,
IČO X,
se sídlem X,

oba zastoupeni advokátem JUDr. Liborem Petříčkem,
se sídlem Březenská 4, Praha,

c) M. F.,
bytem X,

zastoupen advokátem Mgr. Václavem Mráčkem,
se sídlem Na Hranicích 19, Praha,

proti
odpůrci:

město Neratovice,
se sídlem Kojetická 1028, Neratovice,

zastoupen advokátem JUDr. Radoslavem Bolfem,
se sídlem Zádušní 2, Mělník,

za účasti:

1) Č. r. – Ř. v. c. Č.,
IČO X,
se sídlem X,

zastoupena advokátkou JUDr. Ivanou Syrůčkovou,
se sídlem Plzeňská 4, Praha,

2) Č. t. i. a. s.,
IČO X,
se sídlem X,

3) I. M.,
bytem X,

4) M. N.,
bytem X,

5) M. N.,
bytem X,

6) M. S.,
bytem X,

7) A. Š.,

bytem X,

o návrzích na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu sídelního útvaru Neratovice schváleného dne 24. 6. 1998 usnesením Městského zastupitelstva Neratovice, jehož závazná část byla vydána vyhláškou Městské rady Neratovice č. 7/98,

takto:

- I. Návrhy se odmítají.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení 1) až 7) nemají právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Každému z navrhovatelů se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé a) a b) a navrhovatel c) se dvěma samostatnými žalobami doručenými Krajskému soudu v Praze ve dnech 10. 4. 2017 a 4. 5. 2017 shodně domáhali zrušení dvou rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dnů 13. 2. 2017 a 14. 2. 2017, jimiž byla zamítnuta jejich odvolání proti dvěma rozhodnutím Městského úřadu v N. (dále jen „stavební úřad“) ze dne 21. 4. 2016 o umístění staveb „*Přístaviště N. – L.*“ a „*Přístaviště N. – L., doprovodné stavby*“ na pozemky v katastrálním území L., a současně shodně navrhli, aby soud podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „s. ř. s.“ nebo „soudní řád správní“) zrušil v záhlaví označené opatření obecné povahy (dále jen „napadený územní plán“), které bylo aplikováno v územních řízeních ukončených rozhodnutími krajského úřadu.
2. Krajský soud v Praze nejprve usnesením ze dne 24. 5. 2017, č. j. 45 A 52/2017-32, spojil řízení o obou žalobách a návrzích ke společnému projednání a později usnesením ze dne 14. 2. 2020, č. j. 45 A 52/2017-153, vyloučil oba návrhy na zrušení napadeného územního plánu k samostatnému projednání.
3. Soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro věcné projednání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, jenž má v dané věci povahu akcesorického návrhu, jímž se navrhovatelé domáhají incidenčního přezkumu napadeného územního plánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36, konstatoval, že „[s]oudní řád správní rozlišuje dva typy návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Prvním typem návrhu je návrh na soudní přezkum opatření obecné povahy, který může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen, a to ve lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Druhým typem je návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito; tento návrh je třeba podat společně se žalobou proti rozhodnutí, nečinnosti nebo zásahu, tj. ve lhůtě pro společně podávanou žalobu, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s.“
4. Zvláštní podmínkou přípustnosti návrhu na incidenční přezkum opatření obecné povahy je, že opatření obecné povahy bylo užito při vydání rozhodnutí, které navrhovatel napadl žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, přičemž posouzení zákonnosti tohoto rozhodnutí závisí na posouzení důvodnosti návrhu na zrušení opatření obecné povahy.

Z akcesorické povahy incidenčního přezkumu opatření obecné povahy vyplývá potřeba přísně posuzovat jeho souvislost s žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, která je hlavním předmětem řízení. K plnému přezkumu opatření obecné povahy, jenž není svázán požadavkem účelnosti přezkumu ve vztahu k řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, slouží návrh na abstraktní přezkum opatření obecné povahy.

5. Obě rozhodnutí krajského úřadu, která navrhovatelé napadli žalobami proti rozhodnutí správního orgánu, vychází z toho, že posuzují soulad stavebního záměru s územněplánovací dokumentací výlučně z hlediska § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavební řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 350/2012 Sb. (dále jen „stavební zákon“). Krajský úřad založil svá rozhodnutí na tom, že stavební záměr je umísťován do nezastavěného území, je v souladu s charakterem tohoto území a napadený územní plán nevylučuje umístění tohoto záměru do nezastavěného území. Soud přitom v řízení o žalobách proti rozhodnutím krajského úřadu v rozsudku ze dne 25. 3. 2020, čj. 45 A 52/2017 – 164, dovedl, že tento závěr krajského úřadu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, kvůli čemuž obě rozhodnutí krajského úřadu zrušil a věci mu vrátil k dalšímu řízení.
6. Pro posouzení podmínek pro věcné projednání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je významné, že rozhodnutí krajského úřadu napadená žalobou neaplikují napadený územní plán tím způsobem, že by dovozovaly přípustnost stavebního záměru z toho, v jaké ploše je stavební záměr umístěn. Krajský úřad naopak *implicitě* vychází z úvahy, že monofunkční plochy vymezené v územním plánu, které jsou dotčeny stavebním záměrem, neumožňují umístit do území tento záměr. Proto se stavební a posléze i krajský úřad vydaly cestou aplikace § 18 odst. 5 stavebního zákona, která přichází v úvahu tehdy, pokud stavební záměr nemá oporu v regulativech funkčních ploch nezastavěného území. Tato konstelace výrazným způsobem zužuje prostor pro podání návrhu na incidenční přezkum opatření obecné povahy, jenž by byl přípustný jen tehdy, byly-li by napadeny ty části územního plánu, které jsou relevantní pro aplikaci § 18 odst. 5 stavebního zákona. Konkrétně jde o tvrzení o nezákonnosti vymezení rozsahu zastavěného území v opatření obecné povahy nebo nezákonnosti vymezení funkčních ploch nezastavěného území, z nichž se usuzuje na soulad záměru s charakterem nezastavěného území (k tomu viz rozsudek čj. 45 A 52/2017 – 164).
7. Návrhem na zrušení opatření obecné povahy se navrhovatelé domáhají zrušení územního plánu jako celku, a to z důvodu, že jsou překvapeni, jakým způsobem je územní plán v územním řízení vykládán, tedy co vše je z něho dovozováno jako přípustné. Navrhovatelé se domáhají zrušení opatření obecné povahy z důvodu neurčitosti pojmu přístavní hrana, jenž stavební úřad v územním řízení vyložil jako přístaviště, a absence přesné lokalizace stavby v území. Takto odůvodněný návrh na zrušení opatření obecné povahy se však míjí s důvody, o něž se opírají rozhodnutí krajského úřadu. Vzhledem k tomu, že zastavěné území není v napadeném územním plánu vůbec vymezeno a navrhovatelé nevznegli návrhový bod, jenž by se týkal (ne)zařazení pozemků dotčených stavebním záměrem do zastavěného území, nemohl by být výsledek incidenčního přezkumu opatření obecné povahy, v němž je soud návrhovými body vázán, jakýkoliv dopad na posouzení zákonnosti rozhodnutí krajského úřadu o umístění stavebního záměru. Navrhovatelé v návrhu nijak nezpochybňují ani funkční určení ploch vymezených v územním plánu, které určují charakter nezastavěného území. Tudíž ani ve

vztahu k této otázce by projednání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebylo nikterak přínosné.

8. Jelikož krajský úřad v rozhodnutích, která jsou předmětem řízení o žalobách proti rozhodnutí, nedovodil, že by umísťovaný stavební záměr měl oporu v obsahu napadeného územního plánu, je zcela bez významu zabývat se otázkou, zda užití pojmu, který není nijak definován (přístavní hrana), a případná nejistota ohledně přesného vymezení místa pro tento záměr mají za následek nezákonnost opatření obecné povahy. Výkladem opatření obecné povahy se správní orgány i soudy zabývají v řízení, v němž je opatření obecné povahy aplikováno (viz usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 5 As 194/2014 – 36, bod 29).
9. Vzhledem k tomu, že posouzení důvodnosti žalob proti rozhodnutím krajského úřadu v rozsahu souladu stavebního záměru s územněplánovací dokumentací nebylo závislé na posouzení zákonnosti opatření obecné povahy, není akcesorický návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy přípustný. Závěr o nepřípustnosti návrhu vychází též z toho, že návrhovými body uplatněnými v návrhu nemíří navrhovatelé na ty části (prvky) opatření obecné povahy, o něž krajský úřad opřel své závěry týkající se aplikace § 18 odst. 5 stavebního zákona.
10. Soud proto návrh odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2019, čj. 43 A 4/2019 – 87).
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků, byl-li návrh odmítnut. Jelikož soud žádné z osob zúčastněných na řízení neuložil v tomto řízení jakoukoliv povinnost, rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., že ani tyto osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení.
12. Jelikož soud před zahájením jednání ve věci návrh odmítl, rozhodl podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), o vrácení soudního poplatku za podání návrhu každému z navrhovatelů v plné výši. Soudní poplatek bude vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu